

Mål C-935/19

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

23 december 2019

Hänskjutande domstol:

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
(vojvodskapsförvaltningsdomstol i Wrocław, Polen)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

3 oktober 2019

Klagande:

Grupa Warzywna Sp. z o.o.

Motpart:

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (direktören för skattekontoret i Wrocław, Polen)

Saken i det nationella målet

Överklagande av beslut om mervärdesskattetillägg, enligt artikel 112b.2 i ustawa o VAT (mervärdesskattelagen).

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF om huruvida ett beslut om mervärdesskattetillägg enligt artikel 112b.2 i mervärdesskattelagen är förenligt med unionsrätten.

Fråga som har hänskjutits för förhandsavgörande

Är sådant skattetillägg som föreskrivs i artikel 112b.2 i ustawa o VAT (mervärdesskattelagen) förenligt med bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för

mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1), i dess ändrade lydelse (nedan kallat direktiv 2006/112), särskilt artiklarna 2, 250 och 273 däri, med artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen och med artikel 325 FEUF samt med proportionalitetsprincipen?

Anförda unionsbestämmelser

Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1), i dess ändrade lydelse, artikel 273

Artikel 4.3 FEU

Artikel 325 FEUF

Anförda nationella bestämmelser

Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U., 2017, pos. 1221) (lagen av den 11 mars 2004 om mervärdesskatt) (nedan kallad mervärdesskattelagen)

Artikel 43.1 led 10: ”Från skatteplikt undantas ... omsättning av fastigheter, byggnader eller delar därav, utom när

- a) omsättningen genomförs i samband med eller före det första besittningstagandet,
- b) det gått mindre än två år från det första besittningstagandet och omsättningen av fastigheten, byggnaden eller delarna därav.”

Artikel 43.10 ”Den beskattningsbara personen kan avstå från sådant undantag från skatteplikt som avses i punkt 1 led 10 ovan, och välja att låta omsättning av fastigheter, byggnader eller delar därav omfattas av skatteplikt, under förutsättning att både säljaren och köparen av fastigheten, byggnaden eller delarna därav:

- 1) är registrerade för mervärdesskatt;
- 2) före omsättningsdagen till chefen för skattemyndigheten inger en gemensam deklaration med uppgift om att de väljer att låta omsättningen av fastigheten, byggnaden eller delar därav omfattas av skatteplikt.”

Artikel 112b.1: ”Om den beskattningsbara personen:

- 1) i sin skattedeklaration angett:
 - a) ett lägre skattebelopp än det belopp som ska betalas;

b) ett annat återbetalningsgillt skattebelopp, eller ett större belopp för återbetalningsgill ingående skatt, än det belopp som ska betalas;

c) ett belopp avseende skatteskillnad som minskar utgående skatt för kommande skatteperioder och som är större än det belopp som ska betalas;

d) ett återbetalningsgillt skattebelopp, återbetalningsgill ingående skatt eller den skatteskillnad som minskar utgående skatt för kommande skatteperioder istället för det skattepliktiga belopp som ska erläggas till skattemyndigheten;

2) underlåtit att lämna in skattedeklaration och underlåtit att betala sin skatteskuld

- så ska chefen för skattemyndigheten eller för tullmyndigheten fastställa korrekt belopp och påföra ett skattetillägg motsvarande 30 procent av den skatt som undanhållits eller av återbetalningsgill överskjutande skatteskillnad, återbetalningsgill ingående skatt eller den skatteskillnad som minskar utgående skatt för kommande skatteperioder.”

Artikel 112b.2: ”Om, efter genomförd skatterevision eller tullkontroll eller under tullkontroll i de fall som avses i

1) punkt 1, led 1, den beskattningsbara personen har lämnat in en rättad skattedeklaration med beaktande av de konstaterade oegentligheterna och har erlagt skatteskulden eller återbetalat det felaktiga återbetalningsbeloppet,

2) punkt 1, led 2, den beskattningsbara personen har lämnat in en skattedeklaration och betalat skatteskulden,

- så ska skattetillägget motsvara 20 procent av den skatt som undanhållits eller av återbetalningsgill överskjutande skatteskillnad, återbetalningsgill ingående skatt eller den skatteskillnad som minskar utgående skatt för kommande skatteperioder.”

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (lagen av den 29 augusti 1997 - skattelagen) (Dz. U., 2019, pos. 900), i dess ändrade lydelse

Artikel 81.1: ”Om inte annat föreskrivs kan den beskattningsbara personen, skattebetalare och betalningsombud vidta rättelse av en tidigare ingiven deklARATION.”

Artikel 81b.1: ”Rätten att göra rättelse av en deklARATION:

1) suspenderas under den tid skatteförfarandet eller skatterevisionen pågår såvitt avser föremålet för nämnda förfarande eller kontroll;

2) föreligger efter genomförd:

a) skatterevision,

b) eller genomfört skatteförfarandet inom det område som inte omfattas av beslutet om eftertaxering.”

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 I det överklagade beslutet fastställde Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (direktören för skattekontoret i Wrocław, Polen) (nedan kallad skattemyndigheten i andra instans) det beslut som hade meddelats av Naczelnik Urzędu Skarbowego w Trzebnicy (chefen för skattemyndigheten i Trzebnica, Polen) (nedan kallad skattemyndigheten i första instans) i den del det slogs fast att Grupa Warzywna Sp. z o.o. (nedan kallad klaganden eller den beskattningsbara personen) skulle betala skattetillegg avseende mervärdesskatt för december 2017 med ett belopp om 520 316 PLN. I den del som fastställde den överskjutande ingående skatten i förhållande till utgående skatt upphävde skattemyndigheten i andra instans beslutet från skattemyndigheten i första instans och förfarandet avskrevs.
- 2 Skattemyndigheterna konstaterade att den beskattningsbara personen – genom notariebestyrkt handling av den 29 december 2017 – hade förvärvat fast egendom med byggnad som bebotts under mer än två år. I den notariebestyrkta handlingen återfanns en förklaring om att byggnadernas pris hade beräknats i bruttobelopp, inklusive mervärdesskatt. Förvärvet intygades dessutom genom en faktura som utställdes av säljaren; i denna faktura angavs bland annat en skattepliktig försäljning på ett nettobelopp om 14 209 003,60 PLN jämte utgående skatt om 3 268 070,83 PLN.
- 3 Den beskattningsbara personen har i sin deklaration beaktat detta belopp såsom avdragsgill ingående skatt. Detta ledde till att för hög ingående skatt i förhållande till utgående skatt återbetalades på ett bankkonto.
- 4 Med anledning av den påbörjade skatterevisionen genomfördes inte någon återbetalning av mervärdesskatt.
- 5 Skattemyndigheten i första instans angav i revisionsprotokollet – med hänvisning till artikel 43.1 led 10 i mervärdesskattelagen – att transaktionen avseende den fasta egendomen skulle undantas från skatteplikt i sin helhet. Skattemyndigheten angav även att parterna i transaktionen inte hade ingett någon förklaring enligt artikel 43.10 i mervärdesskattelagen om att de avstått från att undantas från skatteplikt. I samband därmed konstaterade skattemyndigheten att den beskattningsbara personen inte hade rätt att dra av den ingående mervärdesskatt som var hänförlig till den från skatteplikt undantagna leveransen av fast egendom.
- 6 Med stöd av den möjlighet som föreskrivs i artikel 81 i skattelagen vidtog den beskattningsbara personen en rättelse med beaktande av det som hade framkommit vid skatterevisionen, och det angavs följaktligen att den

överskjutande ingående mervärdesskatten i förhållande till den utgående var betydligt lägre.

- 7 Trots vidtagen rättelse meddelade skattemyndigheten i första instans ett beslut i vilket den beskattningsbara personen ålades att betala ingående mervärdesskatt överstigande utgående skatt upp till det belopp som angavs i den rättade deklarationen; dessutom ålades den beskattningsbara personen att erlægga skattetillägg.
- 8 Detta beslut överklagades varpå skattemyndigheten i andra instans undanröjde beslutet från skattemyndigheten i första instans, i den del som fastställde den ingående mervärdesskatt som översteg utgående skatt. Skattemyndigheten i andra instans ansåg att vidtagen rättelse ägde giltighet i detta avseende och att det inte fanns anledning att meddela något taxeringsbeslut. Skattemyndigheten fastställde emellertid beslutet i den del som skattetillägg påfördes, med hänvisning till artikel 112b.2 i mervärdesskattelagen.
- 9 I sitt överklagande till Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (vojvodskapsförvaltningsdomstolen i Wrocław, Polen) yrkade klaganden att det överklagade beslutet skulle upphävas; det gjordes därvid bland annat gällande att proportionalitetsprincipen och principen om mervärdesskattens neutralitet hade åsidosatts och att skattemyndigheten i det aktuella fallet inte hade åsamkats någon ekonomisk förlust då någon återbetalning enligt ingiven skattedeklaration inte hade gjorts.
- 10 I sin svarsskrivelse yrkade skattemyndigheten i andra instans att överklagandet skulle ogillas och vidhöll sin ståndpunkt i det överklagade beslutet.
- 11 Den hänskjutande domstolen beslutade att hänskjuta den ovan angivna tolkningsfrågan till Europeiska unionens domstol (nedan kallad EU-domstolen) för förhandsavgörande och att vilandeförklara målet.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 12 För att avgöra förevarande mål är det nödvändigt att pröva huruvida det är förenligt med proportionalitetsprincipen att vidta en sanktionsåtgärd i form av skattetillägg, då inga skatteintäkter gått förlorade som en följd av felaktig tolkning av tillämpliga bestämmelser, samt huruvida påförandet av skattetillägg verkligen har till syfte att förebygga skatteundandragande eller endast utgör en ytterligare beskattningsåtgärd.
- 13 Enligt den hänskjutande domstolen följer det av EU-domstolens rättspraxis avseende tolkningen av proportionalitetsprincipen att det endast är motiverat att påföra skattetillägg för att förebygga skatteundandragande.
- 14 Den hänskjutande domstolen hänvisar till EU-domstolens dom av den 25 april 2017, Farkas (C-564/15, EU:C:2017:302); i denna dom anges att så länge det inte

har skett någon harmonisering av unionslagstiftningen i fråga om tillämpliga sanktioner för underlåtenhet att iakttä villkor som föreskrivs i ett regelverk som införts genom unionslagstiftningen, har medlemsstaterna befogenhet att välja de sanktioner som de finner lämpliga. De är dock skyldiga att vid utövandet av denna befogenhet iakttä unionsrätten och dess allmänna rättsprinciper, följaktligen också proportionalitetsprincipen. Sådana sanktioner får således inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen att säkerställa en riktig uppbörd av mervärdesskatten och att förebygga skatteundandragande. Vid prövningen av huruvida en viss sanktion är förenlig med proportionalitetsprincipen ska hänsyn bland annat tas till den aktuella överträdelsens art och svårhetsgrad samt till metoden för fastställandet av sanktionens belopp. Även om det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma om sanktionens belopp inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de mål som angetts ..., finns det anledning [att] för den domstolen ... peka på vissa omständigheter i det nationella målet som skulle kunna göra det möjligt för den att avgöra om sanktionen ... är förenlig med proportionalitetsprincipen. En sådan sanktion förefaller härvidlag kunna förmå de beskattningsbara personerna att så snart som möjligt justera bristande inbetalningar av skatt och således leda till att målet att säkerställa en riktig uppbörd av mervärdesskatten uppnås.

- 15 Som huvudregel får medlemsstaterna vidta sanktionsåtgärder för åsidosättande av principen om det gemensamma systemet för mervärdesskatt. Nationella åtgärder som vidtas för att uppnå de mål som anges i artikel 273 i direktiv 2006/112 ska vara förenliga med proportionalitetsprincipen. Vidtagandet av sanktionsåtgärder ska bedömas inte bara mot bakgrund av om dessa sanktionsåtgärder kan uppnå de eftersträfvade målen, utan även mot bakgrund av om de inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål (se EU-domstolens dom av den 19 oktober 2017, SC Paper Consult SRL, C-101/16, EU:C:2017:775, punkterna 49 och 50).
- 16 Bestämmelsen som gör det möjligt att påföra skattetillägg infördes i mervärdesskattelagen med verkan från och med den 1 januari 2017 genom ustawa z dnia 1 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o VAT (lag av den 1 december 2016 om ändring av mervärdesskattelagen (Dz. U., 2016, position 2024).
- 17 Tidigare vidtogs liknande sanktionsåtgärder med stöd av mervärdesskattelagen fram till och med den 30 november 2008, och ännu tidigare med stöd av ustawa z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (lagen av den 8 januari 1993 om mervärdesskatt och punktskatter). I dom av den 29 april 1998 slog Trybunał Konstytucyjny (Konstitutionsdomstolen, Polen) fast att en sådan sanktionsåtgärd var förenlig med polska konstitutionen. I dom av den 15 januari 2009 i målet K-1 (C-502/07, EU:C:2009:11) slog EU-domstolen fast att sanktionsåtgärder som vidtas med tillämpning av den polska mervärdesskattelagen inte strider mot bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet.
- 18 I motiveringen till den ändring som gjordes med verkan per den 1 januari 2017 angav lagstiftaren att det med hänsyn till omfattningen av mervärdesskattebedrägerier var motiverat att på nytt införa denna

sanktionsmekanism för att förbättra uppbörden av mervärdesskatt. I rättsordningen införde man således återigen en möjlighet att vidta skattesanktionsåtgärder för det fall felaktig skattedeklaration avgetts som medfört att för låg skatt erläggs, att för hög ingående skatt i förhållande till utgående skatt anges eller som medfört för hög skatteåterbäring. Lagstiftaren har angett att de aktuella sanktionsåtgärderna huvudsakligen är preventiva till sin karaktär. Syftet med dessa sanktionsåtgärder är att övertyga beskattningsbara personer om att det ligger i deras eget intresse att avge en korrekt skattedeklaration i vederbörlig ordning och på ett omsorgsfullt sätt. För det fall fel uppdragas i skattedeklarationen uppkommer nämligen en skyldighet att betala skattetillägg.

- 19 Att sanktionsåtgärderna har denna preventiva funktion framgår av de bestämmelser som anger i vilka fall någon sanktionsåtgärd inte ska vidtas. Så är fallet när den beskattningsbara personen själv vidtar rättelse och betalar ett belopp som kompenserar för ett för litet inbetalt skattebelopp eller för en för stor skatteåterbetalning, vid någon tidpunkt innan en skatterevision påbörjas.
- 20 Den hänskjutande domstolen finner att det kan vara befogat att övertyga beskattningsbara personer om att det ligger i deras eget intresse att avge en korrekt skattedeklaration i vederbörlig ordning och på ett omsorgsfullt sätt, men den anser även att man – i mervärdesskatteärenden – måste beakta det komplicerade regelverket och den stora risk som finns för att göra fel. Ett klart och tydligt exempel på detta är bestämmelsen i artikel 43.1 led 10 i mervärdesskattelagen, som var föremål för prövning i EU-domstolens dom av den 16 november 2017 i målet Kozuba Premium Selection (C-308/16 EU:C:2017:869) och i riklig rättspraxis från nationella förvaltningsdomstolar. Artikel 112b.2 i mervärdesskattelagen avser inte på något sätt att reglera en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, där den felaktiga avräkningen beror på att båda parter har gjort en felaktig bedömning av huruvida den aktuella transaktionen var mervärdesskattepliktig. I ett sådant fall har några skatteintäkter inte gått förlorade, eftersom skatt, om än felaktigt, erlagts av säljaren. Om båda parterna inledningsvis ansåg att transaktionen var undantagen från skatteplikt, skulle någon skatt emellertid i själva verket inte ha erlagts.
- 21 För fullständighetens skull ska det påpekas att i sådana mål som det nationella målet har nationella domstolar beaktat att lagbestämmelserna är oklara (artikel 43.10 i mervärdesskattelagen), och de har därvid funnit att liknande transaktioner som den som utförts av den beskattningsbara personen är mervärdesskattepliktiga och att köparen får dra av ingående mervärdesskatt. I förevarande fall har den beskattningsbara personen emellertid godtagit resultatet av skatterevisionen och avstått från att göra avdrag för ingående mervärdesskatt eftersom transaktionen är undantagen från mervärdesskatteplikt. Eftersom den beskattningsbara personen emellertid till säljaren betalat hela det belopp som framgick av fakturan, var det denne som fick betala hela mervärdesskattebeloppet, vilket strider mot neutralitetsprincipen (med beaktande av rättspraxis som anger att transaktionen är skattepliktig). Principen om mervärdesskattens neutralitet har således åsidosatts.

- 22 EU-domstolen har påpekat följande: ”Principen om mervärdesskattens neutralitet, såsom denna har konkretiserats i rättspraxis avseende artikel 203 i direktiv 2006/112, ska tolkas så, att denna princip utgör hinder mot att skattemyndigheten – på grundval av en nationell bestämmelse som införts för att införliva denna artikel – nekar en person som tillhandahåller en från mervärdesskatteplikt undantagen tjänst återbetalning av mervärdesskatt som felaktigt har fakturerats dennes kund, med motiveringen att tjänsteleverantören inte har rättat den felaktiga fakturan, samtidigt som skattemyndigheten slutgiltigt har beslutat att inte medge denne kund rätt till avdrag för nämnda mervärdesskatt, varvid detta beslut lett till att förfarandet för rättelse enligt nationell rätt inte längre kan tillämpas” (EU-domstolens dom av den 11 april 2013, Rusedespred OOD, C-138/12, EU:C:2013:233302, punkt 35).
- 23 I sådana situationer står verkan av den lagstiftning som införts i strid med nämnda syfte. Påförandet för den beskattningsbara personen att erlægga skattetillägg avhåller nämligen den beskattningsbara personen från att acceptera resultat av skatterevisionen och från att på frivillig väg betala skatten jämte ränta. Detta strider dessutom mot den beskattningsbara personens rätt att vidta rättelse enligt artikel 81b i skattelagen, och utgör en fälla för den beskattningsbara personen. Denne har nämligen tillerkänts en rättighet, men han kan komma att åläggas en sanktionsåtgärd om han använder sig av denna rättighet. Samtidigt påverkar denna sanktionsåtgärd den beskattningsbara person som har erhållit den felaktiga fakturan och inte den beskattningsbara person som felaktigt har utställt fakturan.
- 24 I bestämmelsen, i den form som denna bestämmelse införts, beaktas inte heller den beskattningsbara personens avsikt, det vill säga huruvida det för låga skattebeloppet var följden av ett skatteundandragande eller ett misstag. Det ska även påpekas att skattemyndigheterna själva ofta feltolkar bestämmelserna i mervärdesskattelagen, eftersom dessa bestämmelser är oklart formulerade och ofta varit föremål för ändringar. I många fall är det endast i rättspraxis från domstolar – och i vissa mycket sällsynta fall i rättspraxis från EU-domstolen – som det går att utläsa en korrekt tolkning av dessa bestämmelser. Även i den nu aktuella bestämmelsen föreskrivs emellertid att sanktionsåtgärder ska vidtas gentemot beskattningsbara personer då de exempelvis oriktigt följer etablerad praxis. Således är den aktuella sanktionsåtgärden snarare att anse som en vedergällning än som en preventiv åtgärd.
- 25 I EU-domstolens dom av den 26 februari 2013, Hans Åkerberg Fransson (C-617/10, EU:C:2013:105), anges att det framgår dels av artiklarna 2, 250.1 och 273 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1), som bland annat motsvarar artiklarna 2, 22.4 och 22.8 i sjätte direktivet i dess lydelse enligt artikel 28h i samma direktiv, dels av artikel 4.3 FEU, att varje medlemsstat är skyldig att vidta de lagstiftningsåtgärder och administrativa åtgärder som krävs för att mervärdesskatt inom dess territorium ska kunna uppbäras i sin helhet, samt för att bekämpa skatteundandragande. Vidare föreskrivs i artikel 325 FEUF en skyldighet för medlemsstaterna att bekämpa olaglig verksamhet som riktar sig mot

Europeiska unionens ekonomiska intressen genom åtgärder som ska vara avskräckande och effektiva, och i synnerhet en skyldighet att vidta samma åtgärder för att bekämpa bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, som de som medlemsstaterna vidtar för att bekämpa bedrägerier som riktar sig mot deras egna ekonomiska intressen. Europeiska unionens egna medel utgörs enligt artikel 2.1 i rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel bland annat av inkomster från tillämpningen av en enhetlig procentsats på de harmoniserade beräkningsunderlagen för mervärdesskatt, beräknade enligt unionens bestämmelser. Således föreligger det ett direkt samband mellan uppbörd av inkomster från mervärdesskatt enligt tillämplig unionsrätt och ställandet av motsvarande medel från mervärdesskatt till unionsbudgetens förfogande. Eventuella luckor i uppbörden av förstnämnda inkomster kan nämligen ge upphov till en minskning av sistnämnda medel. Härav följer att sådana skattetillägg och ett sådant åtal för skattebrott – vilka den i målet aktuella personen har varit eller är föremål för på grund av att oriktiga uppgifter avseende mervärdesskatt lämnats – utgör en tillämpning av artiklarna 2, 250.1 och 273 i direktiv 2006/112 (tidigare artiklarna 2 och 22 i sjätte direktivet) samt av artikel 325 FEUF, och således av unionsrätten, i den mening som avses i artikel 51.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

- 26 I punkt 30 i EU-domstolens dom av den 17 januari 2019, Dzivev (C-310/16, EU:C:2019:30) anges att ”även om medlemsstaternas processuella och institutionella autonomi omfattar de sanktioner samt de administrativa och straffrättsliga förfaranden avseende dessa sanktioner som medlemsstaterna tillämpar för att bekämpa överträdelse av de harmoniserade mervärdesskattereglerna, begränsas denna autonomi emellertid inte bara av proportionalitetsprincipen och principen om likvärdighet, vilkas tillämpning inte aktualiseras här, utan även av effektivitetsprincipen, som kräver att sanktionerna ska vara effektiva och avskräckande”.
- 27 Erfarenhet visar att en eventuell bedragare inte har något intresse av att själv avslöja sin verksamhet genom att vidta rättelse av sin skattedeklaration. En sådan sanktionsåtgärd som den som föreskrivs i artikel 112b.2 i mervärdesskattelagen har således inte någon adekvat preventiv verkan mot eventuella skattebedragare.
- 28 Att automatiskt enligt lag påföra skattetillägg i samtliga fall där för lågt skattebelopp angetts eller där för mycket skatt betalats åter – även i de fall då skatten de facto erlagts av en annan enhet eller då överskjutande skatt inte betalats åter – utgör enligt den hänskjutande domstolen en olämplig åtgärd för att förhindra skatteundandragande såsom föreskrivs i artikel 273 i direktiv 2006/112, och en sådan åtgärd går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen att säkerställa en riktig uppbörd av mervärdesskatten och att förebygga skatteundandragande. En sådan åtgärd beaktar nämligen inte överträdelsens art och svårighetsgrad. Den tar inte heller hänsyn till att skattemyndigheten inte gått miste om några skatteintäkter och att det inte finns något som tyder på

skatteundandragande (EU-domstolens dom av den 25 april 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302).

- 29 Mot denna bakgrund finner Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (vojvodskapsförvaltningsdomstolen i Wrocław) att ett förhandsavgörande behövs för att rätten ska kunna avgöra målet, varför den har beslutat att i enlighet med artikel 267 FEUF hänskjuta en tolkningsfråga till EU-domstolen.

ARBETS
DOKUMENT